

[Funck Jensen.]

den ene part siger, og i det, den anden part siger. Jeg sagde i min tale i går, at socialdemokratiet fører en politik, som, hvadenten partiet er sig det bevidst eller ej, fører imod den totalitære stat. Jeg må måske have lov til lige at citere min tale i går. Jeg fremhævede, at der var en mulighed for, at jeg i alt fald

„i nogen grad gør socialdemokratiet uret, når jeg kalder dets politik uredelig og demagogisk, og det er, at partiet har likvideret Karl Marx, at man altså ikke ønsker at gennemføre marxismen, og at de midler, socialdemokratiet benytter i sin politik, ikke benyttes med den bevidste hensigt at gennemføre socialismen.“
Og så føjede jeg til, at

„Hvis det er tilfældet, hvis socialdemokratiet slet ikke stiler mod at gennemføre socialismen, er det da ikke uredeligt og demagogisk overfor socialismens tilhængere at undlade at give dem ren besked?“
Og så sagde jeg endelig:

„Så melder spørgsmålet sig: Hvis socialdemokratiets politik ikke tilstræber socialisme, hvad er da formålet med partiets politik?“

Jeg talte i mit indlæg i går om stemmekøbspolitik, og så vender man det imod retsforbundet og siger: nej, I var sandelig ude for at købe stemmer med jeres antiskattepolitik. Åh, skal vi nu ikke gøre sagerne helt klare. Den politik, der har været ført af socialdemokratiet igennem en menneskealder eller mere, den har, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) så udmærket udtrykte det, appelleret til egoismen. Jeg nægter ikke, at der har været gode islæt i den politik. Forstå det ikke sådan, at jeg mener, at alt, hvad socialdemokratiet har gjort, har tilsigtet udelukkende at udnytte egoismen. Det siger jeg ikke, men jeg siger, at en meget stor del af socialdemokratiets hele agitation igennem menneskealderne har været en appel til egoismen. Hvis vi tager noget af det sidste, f. eks. lovforslaget om bosætningslån, er det ikke en appel til egoismen? Der ligger altid en indirekte appel i et sådant lovforslag, i dette tilfælde en appel til de unge om at give deres stemme til socialdemokratiet, for socialdemokratiet vil hjælpe dem med bosætningslån. Bag rabatorningerne ligger

en lignende tankegang: når man får disse tilskud fra staten, må man naturligvis også støtte det socialdemokratiske parti. Det er hele denne tilskudspolitik, hele denne appel til egoismen, som man ude i befolkningen efterhånden er ved at blive træt af, fordi man ser, at det i meget stor udstrækning, jeg siger ikke i fuld udstrækning, er nøjagtig de samme mennesker, der betaler, som får alle disse former for hjælp fra statens side.

Der stod i det gamle socialdemokratiske program noget lignende som, at det er dem, der arbejder, der skaber alle værdierne, og det er jo så sandt, som det er sagt. Men hvis man gør sig dette klart, er det også klart, at det må være dem, der skaber værdierne, der betaler alle skatter. Ganske vist indrømmer jeg, at monopolismen, således som den består, for en stor del opretholdt af socialdemokratiet, medfører, at der ligger meget store indtægter på forholdsvis få hænder, men når man henter skatterne hos disse store indtægter, er det i virkeligheden kun en indirekte vej, ad hvilken man tager skatterne fra dem, der arbejder og skaber værdierne.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) var inde på, at ikke alle har lige erhvervsevne, og derfor må de, der har de dårligste evner som erhververe, støttes af staten. Det kunne der naturligvis være noget om, hvis samfundsforholdene var således, at man kunne sige, at de i alt fald med de evner, de havde, fik den del af det samlede arbejdsudbytte, som tilkom dem efter den indsats, de gør, men det kan man ikke sige om de dårligst stillede.

Efter retsforbundets overbevisning er den frie konkurrence det bedste middel til at give netop de dårligste erhververe den største mulighed for eksistensgrundlag og købeevne. I det øjeblik man giver dem, der har evne til at sætte andre mennesker i arbejde, virkelig lige konkurrence — og det må være en af statens fornemste opgaver —, ja, så må de konkurrere om at gøre tingene bedre og billigere end de andre, der er udstyret med tilsvarende evner. Med andre ord, så kommer man ind i et, man kan godt sige rentabelt prisfald, og det er netop det, man skal stille imod, for med hele den teknik, samfundet i dag er udstyret med, er det det eneste naturlige, at konkurrencen medfører et sta-